

“Estem disposats a col·laborar amb Bush si realment pretén canviar de política a l'Iraq”

Per la clàssica elegància i les aristocràtiques maneres que exhibeix ningú no diria que Nancy Pelosi és la “roja” radical que descrivia la campanya electoral republicana en les darreres eleccions. No obstant això, la primera dona la història elegida com a presidenta de la Cambra de Representants dels EUA, la tercera autoritat del país, deu amagar un fort temperament rere aquesta façana. Si no, difícilment podria haver aconseguit disciplinar els seus coreligionaris durant la passada legislatura des de la seva posició de líder del seu grup parlamentari. I és que, tradicionalment, el Partit Demòcrata ha estat més conegut per la laxitud que no pas pel sentit unitari. Amb la vista ja posada en les eleccions del 2008, i gràcies a la majoria parlamentària assolida pels demòcrates, Pelosi tindrà la difícil tasca d'articular una alternativa ideològica i programàtica al projecte neoconservador que ha governat la política nord-americana els darrers anys. Gràcies al seu caràcter optimista i esperit emprenedor, no sembla pas que el repte l'espanti.

—**Molts analistes consideren que els valors morals van ser clau en les eleccions del 2002 i el 2004.**

—En les eleccions del 2002 i del 2004 els republicans van guanyar a base d'estimular el “vot de la por”, que va causar la divisió del país. Però la mateixa estratègia ja no els ha servit per tercer cop. El poble americà sàviament ha rebutjat la divisió, i ha triat una nova via que restablirà la integritat de la classe política, i l'esperit de col·laboració bipartidista al Congrés.

—**La guerra de l'Iraq sembla haver estat decisiva en les darreres eleccions. Quins canvis creuen els**

Nancy Pelosi (Baltimore, Estats Units, 1940) és la primera dona que accedeix a la presidència de la Cambra de Representants dels EUA. Aquesta membre destacada del Partit Demòcrata explica quina serà la política del seu partit ara que han aconseguit el control del Congrés.

demòcrates que s'haurien d'introduir en la política envers l'Iraq?

—Ja fa temps que els demòcrates hem suggerit que cal canviar la missió principal de les tropes. En lloc de tasques de combat, s'haurien de dedicar primordialment a la formació i suport a l'exèrcit iraquí, de manera que puguin començar a retirar-se. I crec que, com van demostrar les passades eleccions, una majoria de ciutadans està d'acord amb aquesta proposta.

—**Precisament, s'acaben de fer públiques les conclusions del Grup d'Estudi de l'Iraq liderat per James Baker. Espera que el president les apliqui?**

—Tant de bo. Si el president ha estat sincer i seriós en les seves declaracions sobre la necessitat d'introduir canvis en la política a l'Iraq, trobarà els demòcrates amb un esperit bipartidista, disposats a col·laborar amb ell per aturar la guerra de la manera més ràpida possible. Estem compromesos a assegurar que les idees aportades pel Grup d'Estudi, moltes d'elles en la línia que defensem, les prengui en consideració l'administració. A hores d'ara, hi ha un consens molt ampli en la societat americana, inclosa la classe política, que l'estratègia actual a l'Iraq ha fracassat. Ara només falta que el president ho accepti plenament i actuï en conseqüència.

—**Aquesta insistència en l'esperit bipartidista significa que no utilitzaran els seus nous poders a la Cambra per investigar els actes passats de l'administració?**

—Efectivament, la nostra idea és mirar més cap al futur que cap al passat, però sense que això vulgui dir que renunciem a la tasca de control sobre el Govern que pertoca al poder legislatiu.

—**Com a líder de la Cambra de Representants, quines seran les seves prioritats en la propera legislatura?**

—En primer lloc, restablir la integritat de la Cambra, tot trencant amb l'excessiva influència que tenen els *lobbies* en el procés legislatiu i que ha reportat a les grans companyies petroleres gaudeixin de subsidis multimilionaris. En l'àmbit social, un dels nostres principals objectius serà incrementar el salari mínim, que ha restat congelat durant els darrers nou anys. També impulsarem una retallada a la meitat dels interessos dels préstecs federals per als estudiants, així com una renegociació amb les companyies farmacèutiques dels preus dels medicaments finançats per l'erari públic. Per últim, en la qüestió de la seguretat interior, intentarem que es duiguin a terme totes les iniciatives legislatives suggerides per la comissió de l'I1-9 que encara no s'han aplicat.

—Un dels principals assumptes de la precampanya electoral va ser la reforma immigratòria. A diferència de la passada legislatura, serà possible aprovar-la en aquesta?

—Aquest és el nostre desig, però no podem posar una data, ja que necessitem la implicació dels líders del Partit Republicà al Congrés, així com del mateix president, per convèncer els seus coreligionaris. En la passada legislatura, hi havia una bona proposta de caire bipartidista, impulsada pels senadors Kennedy i McCain, que el lideratge republicà de la Cambra va decidir de fer descarrilar. La nostra opinió és que la reforma ha de ser realment integral, és a dir, ha de donar una solució als 12 milions d'indocumentats presents al nostre país, i a la vegada protegir les nostres fronteres. Els demòcrates donem suport a obrir una via a la legalització que no signifiqui una amnistia, ja que comprometria el valor del respecte a la llei. En tot cas, en tot aquest procés cal reconèixer obertament el paper positiu que han representat els immigrants en la nostra societat, i evitar que siguin explotats pels empresaris.

—Quines són les principals diferències en el programa econòmic de republicans i demòcrates?

—A diferència dels republicans, nosaltres pensem que el paper del Govern és crear les condicions necessàries perquè una majoria pugui prosperar, no solament uns pocs privilegiats. La passada legislatura el Congrés, dominat pels republicans, va prendre diverses mesures que posen de manifest aquestes diferències ideològiques. Mentre es congelava el salari mínim i s'intentava privatitzar la Seguretat Social, s'apujava el sou dels congressistes i s'oferien subsidis a les grans companyies, com per exemple a les grans petrolieres. Tot això ara canviarà.

—Vostè és la primera dona elegida com a presidenta de la Cambra de Representants. Com valora aquest fet?

—Aquesta fita ha de significar un missatge de confiança per a les dones joves en el sentit que tot és possible ja per a elles en aquest país. Les dones som perfectament capaces d'exercir el poder, no ens fa vertigen. Estic con-

“El país hauria d'estar preparat per triar una dona com a presidenta. La senadora Clinton serà una candidata fabulosa”

vençuda que no seré pas l'última dona a ocupar aquest càrrec.

—Una de les principals candidates a les eleccions del 2008 és una dona, Hillary Clinton. Creu que el país està preparat per elegir una dona com a presidenta? Li agradaria que fos així?

—A aquestes alçades, el país hauria d'estar ja preparat per triar una dona com a presidenta. Si la senadora Clin-

ton decideix finalment presentar-se, serà una candidata fabulosa. És una dona molt treballadora i amb un gran instint polític. Però no és l'única persona plenament qualificada dins el partit. Més enllà del sexe, la qüestió és que el proper president sigui demòcrata.

*Ricard González
Washington*